

เฟซบุ๊กพื้นที่ทางความเชื่อและเพศ : การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของภิกษุ สามเณรไทย

FACEBOOK as Belief and Gender Sphere: Transgender Identity of Thai Buddhist Clergymen

พระระพิน พุทธิสารโ¹ Phra Raphin Buddhiso

¹ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

*ผู้ติดต่อ: E-mail raphind@yahoo.com, เบอร์โทรศัพท์ 0867713638 ,

บทคัดย่อ

เพศบรรพชิต มีรูปแบบที่สัมพันธ์กับกฎระเบียบ [วินัย-ธรรม] และเกณฑ์ทางสังคม โดยมีอุดมคติและเป้าหมายเป็นกลไกสำคัญของการถือสมณาน ส่วนเพศสภาพที่สัมพันธ์กับเพศรส เป็นเพศสภาพที่นิยมขึ้นชอบ มีคำเรียกว่า “**ตุ๊ด แต่ว กะเทย เกย์**” โดยเพศสภาพทั้ง 2 มีนัยยะและเจตนาธรรมที่แตกต่างกัน แต่ภาพตัดกันทั้ง 2 ได้ถูกเผยแพร่ผ่านสื่อ Facebook ทั้งกระจายไปสู่สาธารณะในวงกว้าง จากการสำรวจกลุ่มเป้าหมายเป็นพระ-เณร ซึ่งมีสถานะเป็น “**บรรพชิต-นักบวช**” ในพระพุทธศาสนา แต่สะท้อนทวิลักษณ์แห่งความเป็นเพศสภาพในแบบที่ตนพึงใจ ทำให้เกิดคำถามแย้ง สงสัย ว่าทำไมคณะสงฆ์ปล่อยให้มีการบวชกลุ่มคนเหล่านี้ได้อย่างไร ทั้งมองไปถึงหลักการ “**ห้ามบวช**” เจตนาธรรมในการบวช และสมณสัญญาที่ต้องมาพร้อมกับการบวชไม่ใช่อัตลักษณ์อย่างที่แสดงและปรากฏทางสื่อออนไลน์

คำหลัก: พื้นที่ทางความเชื่อ, พื้นที่ทางเพศ, อัตลักษณ์ทางเพศ

Abstract

Monkhood is the form that related to social rule and criteria which have ideals and goals to be an important mechanism of holding Smatan. The gender sexual that related to flavor is always being a popular and it is called "homo, gay, bisexual, homosexual". These two gender implication have shown different intentions. However, the two images that published through Facebook were being distributed to a broad public. From the survey of monk and novices who lived in monkhood status in Buddhism had shown that it reflected of the dichotomous gender in their preferences. This occurred the questions of paradoxical wonder why the council of clergy allowed these groups to ordain considering through the principle "Do not ordain" and intention to ordain. Samana and the contract must be accompanied from ordination, but it should not being shown as the identity which appeared in online media.

Keywords : Belief, Gender, Transgender Identity.

1. บทนำ

ประเด็นข่าวเกี่ยวกับพระเณร “เพศ” ที่สาม ซึ่งมีคำเรียกว่า “พระตุ๊ด-เณรแต้ว” ที่ถูกใช้ยืนยันความเป็นเพศเฉพาะที่แฝงอยู่ในศาสนาและเป็นความ “ขัดกัน” ระหว่างคำสอน หลักการและแนวคิดทางศาสนากับความเป็นเพศรส สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดเวลาที่ผ่านมา นับแต่อดีต คือพอเป็นข่าวดังที่ ก็เป็นประเด็นยกขึ้นมาพูดคุยกันครั้งหนึ่ง เพื่อหาทางแก้ไข ปรับปรุง รวมทั้งออกท่าทางซึ่งเพื่อให้เห็นว่าเอาจริง พอสักพักก็เงียบ กฎไม่ได้ถูกยกขึ้นมาเป็นแนวทางในการแสวงหามาตรการที่เหมาะสม ซึ่งในความเป็นจริง อัตลักษณ์ตัวตนทางเพศของเขาเหล่านั้นยังคงอยู่ พร้อมขับเคลื่อนไปตามสถานการณ์ รอเวลาเกิดขึ้นซ้ำอีก จากการสำรวจผ่านสื่อออนไลน์ Facebook นับแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน นับแต่มีภาพข่าวเป็นคำสั่งเจ้าคณะใหญ่หนกลาง ที่ 8/2560 (รวมทั้งเจ้าคณะใหญ่หนอื่น ๆ) ในเรื่องควบคุมพระสงฆ์ให้อยู่ในสมณเพศ และการแสดงพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับเพศกำเนิดของตน (Online, เข้าถึงเมื่อ : 12 ตุลาคม 2560, จาก <https://www.matichon.co.th/news/682184>) และจากการตรวจสอบพบว่าพื้นที่ส่วนบุคคล “ปัจเจก-Facebook” ที่ผสมรวมกับสาธารณะเมื่อเปิดให้ใช้ โดยถูกใช้เป็นช่องทางสื่อสารในด้านต่าง ๆ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เพศและความหลากหลายทางเพศ โดยในความหลากหลายนั้น พระเณรก็ได้เป็นสมาชิก “โลกเสมือนจริง-Facebook” ด้วย ที่ลักษณะพิเศษคือเข้าถึงได้ง่าย สื่อสารอะไรก็ได้ที่ต้องการ ทั้งประชาสัมพันธ์วัด เผยแผ่ศาสนา หลักธรรม และตัวตนในเชิง “ปัจเจก” นับหนึ่งถูกใช้สื่อสารเพื่อประโยชน์ขององค์กรหรือระบบ แต่อีกนัยหนึ่งมีพระเณรกลุ่มหนึ่งใช้ “ขับเคลื่อน” ตัวตนทาง “เพศ” หรืออัตลักษณ์ทางเพศ ในความเป็นพระตุ๊ด เณรแต้ว กะเทย หรือ “บัณเฑาะก์” ในพื้นที่เฉพาะที่สร้างขึ้นเป็นส่วนตัว แต่ก็เปิดพื้นที่ส่วนตัวนั้น แก่สาธารณะ หรือกึ่งสาธารณะ มุมหนึ่งเหมือนพื้นที่สงวนไว้ แต่อีกมุมหนึ่งคือพื้นที่สาธารณะที่ใคร ๆ ก็สามารถเข้าถึงได้ การแสดงออกที่เข้าใจว่าเป็นพื้นที่เฉพาะ ได้พาดข้ามกลุ่มหนึ่งไปยังกลุ่มหนึ่ง หรือกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งส่งผลเป็นการรับรู้ต่อคนกลุ่มอื่น พวกอื่นไปด้วย และการรับรู้นั้นก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นการชื่นชอบ ภาพลักษณ์ “เพศ” ที่ขัดกันเหล่านี้ จึงถูกสะท้อนคิดออกมาสู่สาธารณะมากขึ้น ที่เป็นทั้งสนับสนุนในใจ เอาอย่างจากหมูกุ่มเดียวกัน และ/หรือคัดค้าน เห็นต่าง วิพากษ์ วิจารณ์ หรือโต้ต่อตัวตน สถานะ และองค์กรไป การสำรวจพื้นที่เสมือนจริงเหล่านี้ พบเหตุการณ์คล้าย ๆ กัน และได้บทสรุปไม่ต่างกันคือการปะทะกันทางความคิดในเรื่อง “เพศ” สิทธิทางเพศ หรือสิทธิในการแสดงออก ในมิติทางศาสนาและเพศ ตามเงื่อนไข กฎเกณฑ์ทางสังคม เรา อันหมายถึง ชาวพุทธ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือองค์กรปกครอง ควรมีมุมมองหรือความเข้าใจอย่างไร ภายใต้สถานการณ์ยุคสื่อสารไร้พรมแดนนี้ ?

๒. เพศ “บรรพชิต” และ “เพศรส” กับสิทธิแห่งความเป็นมนุษย์

สิทธิทางเพศถูกพูดถึงกันในวงกว้างทั้งเพศหญิง คนเพศอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ 2550 ได้บัญญัติคุ้มครองบุคคลจากการถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมในเรื่องเพศ สภาพทางกาย และสถานะของบุคคลไว้อย่างกว้างๆ (มาตรา 30) และสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้ เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ และไม่ขัดต่อ

ศีลธรรมอันดีของประชาชน (มาตรา 28) รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ก็ได้กำหนด มาตรา 27 ไว้ การเลือกปฏิบัติในความเป็นเพศ เป็นสิ่งที่ปฏิบัติไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีการตรากฎหมายออกมา ในวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2558 เป็นประกาศพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 (ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 132 ตอน 18 ก หน้า 17-23) เพื่อให้มีผลบังคับใช้รองรับความหลากหลายทางเพศ ส่วน เพศที่เป็นประเด็นถกเถียงต่อภาพลักษณ์และถูกกล่าวถึงในวงกว้าง ระหว่างเพศทางศาสนา (Position on Religious) กับเพศ (Gender) ในทางกายภาพ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิด ภาพลักษณ์ใหม่ ส่งผลเป็นพฤติกรรมเชิง ประจักษ์ อันมีผลต่อเพศสถานะ คือเพศบรรพชิต ด้วยเจตนาเพื่อยืนยันหรือแสดงออกต่อเพศสภาพ คือความเป็น เพศทางกายภาพและความพึงใจ ซึ่งในบทความนี้ได้สำรวจพฤติกรรมการกระทำของพระภิกษุสามเณร เพื่อสังเกต “ท่าที” การแสดงออกในภาพลักษณ์ทางศาสนาเพื่อสะท้อนตัวตนทางเพศ “**บรรพชิต-เพศรส**” ที่มีนัย “**ขัดกัน**” /กฎพระธรรมวินัย/สิทธิเสรีภาพทางเพศ/ โดยมีเจตนาเป็นการสมททานเพศใหม่ และละทิ้ง เพศเดิมที่เป็นภาพลักษณ์ซ้อนทับกันอยู่ หรือไม่ก็เป็นการละทิ้ง “**สำนึก**” ของเพศที่ตนเองสมททานอยู่ (สมณ สัญญา) ไปสู่เพศที่พึงใจ ซึ่งอาจให้รายละเอียดและจำแนกได้ คือ

1.เพศสถานะทางศาสนา ที่เรียกว่าเพศบรรพชิต หรือในความเป็นพระ เป็นเณร นักบวช มี กำหนดนิยามเป็นกรอบและการแสดงออกทางศาสนา ผ่านข้อวัตรปฏิบัติ กฎระเบียบที่เรียกว่าศีล หรือวินัย มี รูปแบบของการแต่งกาย เช่น จีวร ผ้า นุ่ง ห่ม ร้องเท้า ทรงผม และเรียกรวม ๆ ว่า เพศบรรพชิต และเพศ เหล่านี้จะมีกรอบในการใช้ชีวิต ผ่านคำว่า “**สมณสัญญา**” (อง.ทสก.(ไทย) 24/101/242-สมณสัญญาสูตร) หรือคำที่เรียกว่า สภาวะที่แตกต่างจากคนอื่น หรือขราวาส ที่เราถือสมททานมาแต่ต้นว่าเราจะเป็น “**นักบวช**” หรือผู้ถือเว้น สิทธิพิเศษ เช่น การอยู่ในวัด การแต่งกาย การบิณฑบาต เพราะเงื่อนไขเหล่านี้ และเพศใน นิยามนี้หมายถึงเพศสถานะตามหลักคิดทางพระพุทธศาสนา และปรากฏอยู่ในพระภิกษุสามเณรในปัจจุบัน

ผ้ากาสาวะ เป็นอาภรณ์ที่สวมใส่ยืนยันความเป็นเพศนักบวช เท่ากับเป็นพื้นที่สงวน “**เฉพาะ**” ในกฎของพระภิกษุ-สามเณร ใช้คำว่า “**เว้น**” ผ่านการ “**บวช**” ผ่านการสมททาน “**ถือ**” ผ่านการ “**สังวร**” ระมัดระวัง ผ่านการ “**วิติกะมะ**” การไม่ก้าวล่วง “**เจตนา**” มีเจตนางดเว้น ภาพลักษณ์ หรือวัตรปฏิบัติ เหล่านี้เป็นหลักการของชีวิตนักบวช เมื่อวิถีชีวิตนักบวชมีเจตนาในการงดเว้นชัดเจน ดังนั้นเมื่อมีผู้พยายาม ก้าวล่วงพื้นที่ “**สงวน**” สำหรับนักบวช พระ บรรพชิตนี้ จึงทำให้เกิดประเด็นคำถามว่า ทำไม อะไร อย่างไร ไม่ผิดหรือ ? และอีกมากมายต่อ “**เพศสถานะ-นักบวช-บรรพชิต**” ที่ทับทิมอยู่กับความเป็น “**เพศสภาพ-กะเทย-เกย์**” บนความพึงใจใน “**เพศรส**” ที่แสดงออกทางสื่อออนไลน์

FuckGhost ฟักโกสต์ : สมาคมต่อต้านสิ่งมงาย

15 ธันวาคม เวลา 9:56 น. · กรุงเทพมหานคร, Bangkok Metropolis ·

กวาดล้างครั้งใหญ่!! พระตุ๊ด-เกย์ บวชไม่ได้ รู้เมื่อไหร่ก็ควรจับสึก ...ล่ำกว่า100รายชื่อพระ เณร พฤติกรรมน่ารังเกียจ แปรเป็นอนาถาเหลือ

กวาดล้างครั้งใหญ่!! พระตุ๊ด-เกย์ บวชไม่ได้ รู้เมื่อไหร่ก็ควรจับสึก ...ล่ำกว่า100รายชื่อพระ เ

รู้จริง... รู้แจ้ง... ทุกเรื่องราวพระอริยสงฆ์ <http://www.tnews.co.th>

TNEWS.CO.TH

ภาพที่ 1 การแสดงออกทางเพศผ่านความเป็นเพศที่ปรากฏใน Facebook ของพระภิกษุสามเณรทางสื่อออนไลน์ กับการปะทะกันทางความคิดและความเชื่อระหว่างคนที่นับถือศาสนา กับการแสดงออกทางเพศรสที่พึงใจของกลุ่มเพศต้องห้ามในศาสนา (ออนไลน์ : เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2560 จาก <https://www.facebook.com/FakGhost/>)

2.เพศสภาพที่สมาทาน เพื่อนิยามถึงเพศรส หมายถึง รสนิยมทางเพศที่ชื่นชอบ กับการแสดงออกชายรักชาย กะเทย หรืออื่น ๆ ซึ่งภาพลักษณ์เหล่านี้มีให้เห็นทั่วไปในหลายแวดวง ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน ครู อาจารย์ ดารานักแสดง แต่ทั้งหมดเป็นภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นภายใต้การจัดวางตัวตนในเพศ “คฤหัสถ์” ที่ชัดเจนต่อความเป็นนั้น ๆ ทั้งยังไม่มีกฎหรือเงื่อนไขอื่นใดเป็นข้อกำกับ ซึ่งในงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยบูรพา (2560) ในเรื่อง “สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถี อัตลักษณ์ ทางเพศสถานะ การแสดงออกและลักษณะทางเพศในประเทศไทย” สิทธิเสรีภาพเหล่านี้ได้รับการยอมรับในประเทศไทยกรณีเป็นชาวบ้าน จนถึงขนาดมีคำกล่าวในวิจัยนี้ว่าเป็นไทยเป็น “สวรรค์ของเกย์” (Jackson, P. A. ,1999,pp. 1-14.) และความหลากหลายทางเพศ เมื่อเทียบกรณี พระ เณร ที่ปรากฏในสื่อออนไลน์ ใช้ความเป็นเพศรส ที่พอใจหมายถึง ตุ๊ด แต่ว กะเทย หรือรสนิยมทางเพศ ที่จะแสดงออกต่อสาธารณะโดยมิได้สนใจต่อเพศสถานะ “บรรพชิต-นักบวช” ว่าควรกระทำแค่ไหนอย่างไร ? กับสื่อภาพเพศรส

ที่พึงประสงค์ เช่น เช่นการแต่งหน้าทาปาก การแต่งกาย ที่มีลักษณะพิเศษต่างจากพระเนตรทั่วไป จนกระทั่งไปถึงการจูบปาก การนอนกอดกัน เป็นต้น จึงถูกต้องคำถาม ทวนสอบ และตรวจสอบดังภาพข่าวปรากฏ

3. **เพศที่ซ่อนทับในความเป็น “เพศ”** หมายถึง การปะทะทางความเชื่อและความจริงเมื่อสำรวจใน Facebook กับภาพลักษณ์ที่ปรากฏซ่อนทับระหว่างความเป็นเพศสถานะ [พระ-เณร] กับเพศรส [ตุ๊ด-กะเทย-เกย์] กลายเป็นภาพลักษณ์ที่ขัดกันในตัวที่มีประเด็นคำถามจำนวนมากว่า พระเป็นกะเทย เณรเป็นตุ๊ด เกิดขึ้นหรือมีในวงการพระศาสนาได้อย่างไร ? ภาพลักษณ์อย่างนี้ กลายเป็นปัญหาซ่อนทับกันอยู่ระหว่างความเป็น [บรรพชิต] และความอยากเป็น [เพศเฉพาะ] เป็น “รสนิยม เรื่องเพศที่ไม่สอดคล้องกับกติกาแบบซ่อนเร้นในอำนาบบริเวณส่วนตัว” (ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2557: 5) ซึ่งโดยหลักการ [บัญญัติ] ต้องมีท่าที [สมณสัญญา : เราเป็นผู้มีเพศต่างจากคฤหัสถ์/ ชีวิตของเราเนื่องด้วยผู้อื่น/ มรรยาทอย่างอื่นอันเราควรทำมีอยู่ (อง.ทสก.(ไทย) 24/101/242)] ปฏิบัติตามหลักการอย่างเคร่งครัด สงบเสงี่ยมเรียบร้อย เป็นต้น ดังนั้นภาพลักษณ์นี้กลายเป็นข้อขัดแย้งต่อความเป็นจริง และความเชื่อทางศาสนา ดังปรากฏในประเด็นข่าวและข้อคิดเห็นของผู้ใช้สื่อออนไลน์ จากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน คือไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน จนกระทั่งถึงประณามและตำหนิ จากการเฝ้าติดตามสื่อออนไลน์ ชนิดต่างๆ ทั้ง FuckGhost ฟักโกสต์ : สมาคมต่อต้านสิ่งมอมาย (ออนไลน์, เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2560 จาก <https://www.facebook.com/FakGhost/>) หรือ สำนักข่าวเจริญพวง (ออนไลน์, เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2560 จาก <https://www.facebook.com/SamNakKaoJaRoenPuangV3/>) เมื่อภาพข่าวกลุ่มเพศต้องห้ามในศาสนาถูกนำเสนอไป ส่วนใหญ่สะท้อนคิดในเชิงต่อต้านตำหนิ ตำหนิและไม่สนับสนุนต่อพฤติกรรมนั้น สื่อให้เห็นว่า กลุ่มพระเณร ที่สื่อสารภาพซ่อนทับในความเป็นเพศสภาพ [บรรพชิต] กับเพศรส [ตุ๊ด-แต่่ว] ออกไป ทำให้เกิดการปะทะทางความคิดและความเชื่อจึงเกิดขึ้น มุมหนึ่งเห็นด้วยมีการเขียนกันในลักษณะชื่นชม สนุกสนาน กรณีที่เป็นกลุ่มเพศเดียวกัน อีกมุมหนึ่งโต้แย้งโดยยกหลักคิดในเรื่องเจตนารมณ์ การบวช การชดเชลา การควบคุมปกครอง หลังการบวช ประหนึ่งส่งสารไปถึงเจ้าคณะผู้ปกครองที่ดูแล โดยหลักใหญ่ใจความเป็น ทัศนคติเชิงแย้งไม่เห็นด้วยและตีโต้ต่อทัศนคติที่แตกต่างต่อภาพลักษณ์หรือประเด็นดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยลักษณ์ โพธิ์ธรรม (2554, หน้า 101-124) หรือในโครงการวิจัยเรื่อง “สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศสถานะ การแสดงออกและลักษณะทางเพศในประเทศไทย” (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2560, หน้า 1-3) ที่มองว่าพื้นที่สำหรับเพศเฉพาะทางสื่อและคนข้ามเพศเป็นพื้นที่ที่สามารถแสดงออกได้ แต่ในส่วนของความเป็นนักบวชทั้งสองกรณีก็ไม่ได้พูดถึงแต่ก็สะท้อนให้เห็นว่าพื้นที่ทางศาสนายังคงเป็นที่สงวน สำหรับการสะท้อนตัวตนทางเพศที่ต้องห้ามตามพระธรรมวินัยทางศาสนา ซึ่งอาจตีความได้ว่า “สื่อติตรา” ต่อความเป็นเพศกับเงื่อนไขทางศาสนา ในทางกลับกันในเชิงสังคมเมื่อสำรวจส่วนใหญ่จะมีทำที่ยืนยันต่อหลักคิด แนวปฏิบัติของการแสดงออกทางเพศที่ไม่สอดคล้องกับพระธรรมวินัย หรือโต้แย้งต่อประเด็นของการบวช หลักพระธรรมวินัยที่อำนวยความสะดวกให้เกิดการบวช การชดเชลาของอุปัชฌาย์อาจารย์ รวมไปถึงเพ่งเล็งต่อการปกครองของเจ้าคณะผู้ปกครองที่ปล่อยให้เกิดเหตุการณ์และพฤติกรรมดังกล่าวด้วย

ภาพที่ 2 ภาพตัวตนที่สะท้อนพฤติกรรมทางเพศ ผ่านโลกออนไลน์ โดยเฉพาะ Facebook ที่นิยมหนึ่งสะท้อนภาพตัวตนทางเพศรส กับความเชื่อทางศาสนากับสิ่งที่เป็นและชุด “กาสาวะ” ที่สวมใส่ (ที่มา : online : เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2560,จาก <https://pantip.com/topic/30992098>)

3.เกณฑ์วินิจฉัยร่วมต่อประเด็นสิทธิทางเพศกับสิทธิทางศาสนา

การนิยาม “สิทธิ” ในแบบตะวันตก เพื่อทวงถามต่อสิทธิทางศาสนาในแบบตะวันออก สิทธิทางเพศ กับสิทธิทางศาสนา ที่เรียกสนับสนุนสิทธิกลุ่ม (group rights) อาจเกิดขึ้นในสังคมตะวันตก (ปณิธิบรรพ, 2557 : 27) รวมทั้งการหยิบยืมแนวคิดแบบเสรีทางเพศมาให้คำอธิบาย เช่น จูดีธ บัตเลอร์ (1990, 1993) เคยชี้ให้เห็นว่า สรีระทางเพศไม่ใช่ตัวแทน ของความจริงเกี่ยวกับเพศ เพราะร่างกายเป็นเพียงพื้นที่ที่ใช้อางความหมายเกี่ยว กับความเปนชายและหญิง ความหมายเกี่ยวกับเพศเปนสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นและนำไปวางบนร่างกายตามธรรมชาติ หรือแนวคิดของมิเชล ฟูโกต (1998) ที่นิยามร่วมไว้ว่า “การสร้างความรู้เกี่ยวกับเพศจึง มาพร้อมกับอำนาจและการควบคุม” (นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2556 :143-144) แนวคิดเหล่านี้มุ่งไปที่เรื่องสิทธิเสรีภาพกับการแสดงออกทางเพศ แต่กลายเป็นประเด็นขัดกันในสังคมไทย เมื่อความเป็น “เพศรส” ที่พึงประสงค์กับเพศสถานะ (บรรพชิต-นักบวช) ถูกก้าวล่วงและซ้อนทับกันอยู่ แม้พระ เณรเหล่านั้นเลือกที่จะนิ่งและไม่ได้ตอบกับประเด็นโต้แย้ง เมื่อถูกทวงถามกฎหมายทางศาสนา โดยเลือกที่จะเฉย รอเวลา และข้าพเจ้าก็จะยังทำ ตามสถานการณ์และโอกาสที่จะอำนวย นอกจากนั้นนฤพนธ์ ดั่งวิเศษ (2559, หน้า 3-25) ยังได้เสนอแนวคิดในบทความเสริมแนวคิดนี้ชื่อว่า “ความเข้าใจวิธีคิดเรื่องเพศและความเป็นชายที่ต่างกันในนิกายต่างๆ ของพุทธศาสนา ซึ่งมีผลต่อการควบคุมพฤติกรรมทางเพศ

และเรื้อรังความเป็นชายของภิกษุสามเณร และบัณฑิต และจะนำกระบวนการทัศน์เชิงวิพากษ์แบบพุทธโกต์มาวิเคราะห์ให้เห็นถึงตรรกะและฐานความคิดเรื่องเพศที่สถาบันสงฆ์และราชการไทยนำไปจัดระเบียบและควบคุมเพศ กามารมณ์ และความเป็นชายของนักบวชในพุทธศาสนา ซึ่งทำให้เกิดการผลิตซ้ำมายาคติและอคติต่อพฤติกรรมชายรักชายและสภาวะข้ามเพศ” ในกระบวนการย้อนแย้งนี้นัยหนึ่งเป็นการตีความและถูกกระทำซ้ำผ่านชุดความเชื่อที่มาพร้อมกับโลกทัศน์ทางศาสนา ซึ่งยังเป็นประเด็นถกเถียงกันต่อไป

ในส่วนประเด็นใช้สิทธิตามหลักเสรีภาพตามแบบอย่างตะวันตกกับการกับการแสดงออกทางศาสนา เมื่อมีการควบคุมจากฝ่ายรัฐและศาสนา จึงเกิดคำถามต่อไปว่าควรยึดหลักใดเมื่อจะใช้เพศต่อความเป็นเพศ หมายถึง เมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ชาวพุทธจะใช้เกณฑ์ หลักยึดใดในการพิจารณาหรือเมื่อต้องมองแบบชาวพุทธ ในประเด็นนักบวชในพระพุทธรูปศาสนา กับเพศที่ซ้อนทับกันอยู่ ซึ่งในบทความนี้จะได้สะท้อนคิดเสนอเป็นแนวคิดเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการมองได้ คือ

3.1 การยึดหลักการ (พระธรรมวินัย) หมายถึง พระพุทธศาสนาอยู่ได้ด้วยหลักการ [ธรรมวินัย] นับตั้งแต่ครั้งพุทธกาล ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะปรินิพพาน พระอานนท์ทูลถามว่า จะตั้งใครเป็นศาสดาแทนพระองค์เมื่อปรินิพพานแล้ว พระพุทธเจ้ายก ธรรมวินัย " โย โว อานนท มยา ธมโม จ วินโย จ เทสิโต ปญญุตโต โส โว มมจเจเน สตถา - อานนท์...ธรรมและวินัยที่เราแสดงแล้ว บัญญัติแล้วแก่เธอ ทั้งหลาย หลังจากเราล่วงลับไป ก็จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย.." (ที.มหา. (ไทย) 10/216/164, ปัจฉิมวจา) เป็นศาสดาแทน ดังนั้นการให้ความสำคัญกับหลักธรรมและวินัย จึงมีความหมายเป็นการรักษาเจตนารมณ์และเป้าหมายไว้เป็นหลัก

3.2 การยึดหลักสังคม (กฎสังคม/สิทธิทางเพศ) หมายถึง เมื่อหลักวินัยอาจไม่ใช่บทสรุปก็ให้พิจารณาด้วยเกณฑ์อื่น ๆ อาทิ หลักมหาปเทศ (วิ.มหา(ไทย) 5/305/139 : ตามหลักมหาปเทศ 4) ที่ถือว่าเป็นเกณฑ์วินิจฉัยเชิงสังคม คือ สิ่งใดที่ไม่ได้บัญญัติไว้ เมื่อสังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีถูกต้อง ก็ให้ใช้เกณฑ์ทางสังคม แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมอาจมีหลักคิดในเรื่องสิทธิ หรือการพยายามเรียกร้องให้มีสิทธิในเชิงศาสนาเท่า ๆ กัน แต่ในทางปฏิบัติหรือเกณฑ์ทางสังคมยังให้นำหนักไปที่หลักการดั้งเดิม เกณฑ์ทางสังคมก็จะเป็นคำตอบต่อกรณีนี้ได้ด้วยเช่นกัน

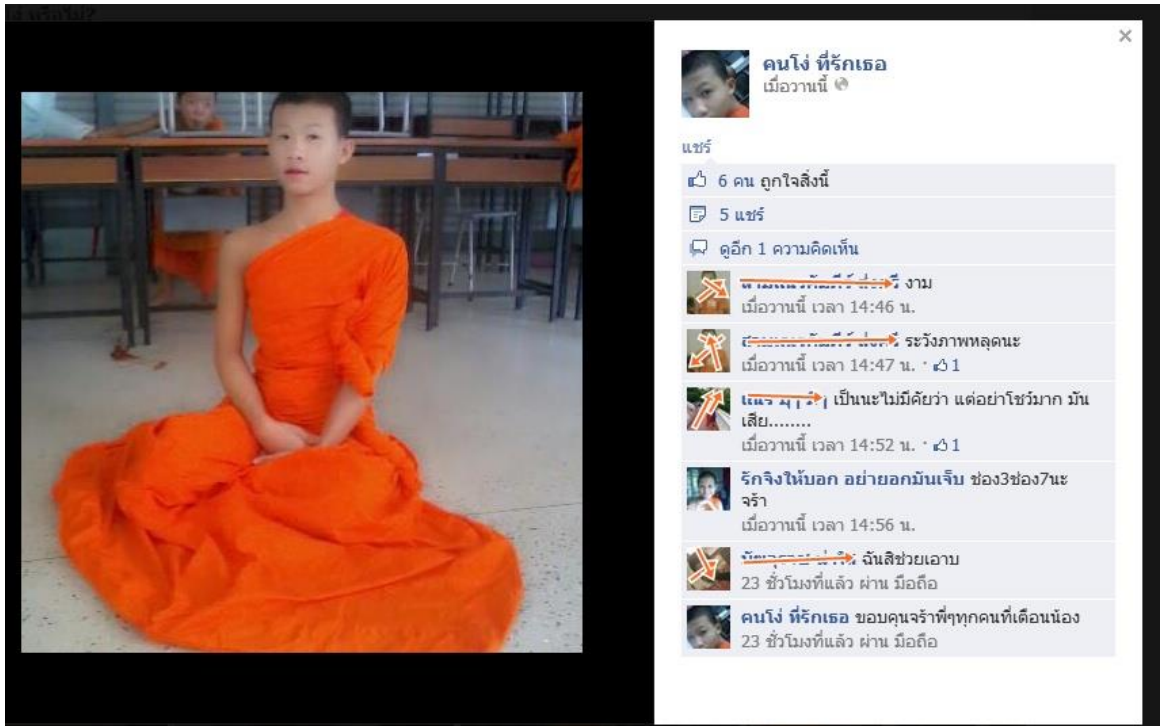
3.3 การยึดบริบทร่วมระหว่างหลักการและสังคม ความหมายคือ พระพุทธศาสนามีหลักคิด แนวปฏิบัติ ที่เปิดโอกาสให้ใช้หลักอนุวัตตามบ้านเมือง (วิ.มหา. [ไทย] 5/305/139) หรือกฎหมายบ้านเมืองได้ อันรวมไปถึงกฎ เกณฑ์ กติกาทางสังคมที่คนส่วนใหญ่ยอมรับและเห็นตาม ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีเกณฑ์หรือการอนุวัติหลักคิดนี้ต่อสิทธิของความเพศที่หลากหลายต่อการบวชในพระพุทธรูปศาสนา เทียบกรณีกฎหมายบางรัฐของสหรัฐอเมริกาที่กำหนดให้บาทหลวงเป็นเกย์ได้ โดยอิงอยู่กับกฎหมายรัฐธรรมนูญของอเมริกาที่รับรองสิทธิในการแต่งงานระหว่างคู่รักเพศเดียวกัน หมายถึงศาสนาถูกเปิดพื้นที่ให้ยอมรับความหลากหลายทางเพศได้ แม้ในพระคริสตธรรมจะมีหลักฐานไว้อย่างชัดเจนว่า "การรักร่วมเพศเป็นความบาป" ก็ตาม (ปฐมกาล 19:1-13; เลวีนิติ 18:22; โรม 1:26-27; 1 โครินธ์ 6:9) หรือการการมีกฎหมายให้แต่งงานกันได้โดยเสรีทางเพศ ใน 19

ประเทศในยุโรป ซึ่งทั้งหมดแม้จะเป็นการอนุวัตตามบ้านเมือง แต่ก็เป็นคนละประเทศ หรือพื้นที่ รวมถึงเป็นความต่างในศาสนาด้วย ย่อมไม่เกี่ยวกัน

เมื่อพิเคราะห์หลักการทางพระธรรมวิชัย ระบุไว้ชัดเจนเรื่อง “เกณฑ์ห้ามบวช” [วิ.อ. (ไทย) 3/109/81-82] ว่าเหตุผลอะไร หรือเพราะอะไรจึงมีการห้ามบวชแก่คนที่มีเพศบกพร่อง หรือไม่ใช่ผู้ชาย ทั้งสัมพันธ์ไปถึงวินัยอันเป็นระเบียบการปฏิบัติ จนถึง “**สมณสัญญา-วิถีแห่งนักบวช**” ที่จะพึงปฏิบัติ กรณีการอ้างอิงหลักกฎหมาย สิทธิ เสรีภาพ เช่นในประเทศอื่น หรือหลักประชาสังคม หรือการยอมรับทางสังคม เมื่อเข้าไปดูในสื่อทุกแขนง เพศที่พึงใจ กะเทย เกย์ กับ เพศทางศาสนา ยังเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ที่มีพื้นที่ต้องสงวนไว้ชัดเจน กับความเป็นเพศทางศาสนา “**นักบวช-บรรพชิต**” เพื่อประโยชน์ของการเข้าถึงอุดมธรรมอย่างตามเจตนารมณ์ดั้งเดิมเป็นหลัก

อาจมีกรณีเทียบเคียงว่าคนที่เคยเป็นกะเทย อย่างกรณีหลวงพี่แจ๊ส [สรวิชัย นัตทิ/อดีต Miss Tiffani Show 2009] ที่ประกาศบวชเป็นพระไม่สึก เมื่อเมษายน 2556 ที่วัดแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา แม้นัยหนึ่งจะเป็นที่ยอมรับ “**ให้บวช**” ได้ จากอุปัชฌาย์และสังฆม นายนี้เท่ากับ ผู้มีเพศสภาวะได้รับการยอมรับในเชิงปัจเจกที่มีใช้หลักการต่อการบวช ? ในสังฆมได้ ? หรือเขากลับตัวเป็นชายได้ ก็ควรได้รับการยอมรับให้บวชหรือเป็นพระภิกษุสามเณรได้ ?

ประเด็นนี้เกิดแนวคิดเป็น 2 ทศนะ 2 กรณี หนึ่งเห็นด้วย เพราะมองว่าในเมื่อคนเลือกที่จะทำดี ก็เป็นเรื่องที่ต้องสนับสนุน และควรให้ความสำคัญ トラบที่เขายังไม่ได้ทำผิดต่อหลักพระธรรมวินัย ภายหลังบวชเข้ามา ทั้งควรจะข้ามเว้นหลักการบางอย่างไว้ ? [เว้นการบังคับใช้กฎเกณฑ์ตามพระธรรมวินัย] ถ้าเขาจะทำความดี รวมทั้งจะยังเปิดพื้นที่และบริการให้แก่ผู้ปฏิบัติธรรมเป็นสำคัญ อีกมุมหนึ่งมองไปที่ตัวบุคคล ต้องสงวนไว้ แปลว่าอย่าให้เกณฑ์ในเชิงบุคคล อันหมายถึงความประสงค์เชิงปัจเจก หรือการสมยอมของอุปัชฌาย์เชิงบุคคล จนละเลยหลักการ หรือข้ามเว้นหลักการที่แท้จริงให้บริสุทธิ์เข้มข้น เพื่อประโยชน์ที่จะต้องรักษาหลักการไว้

ภาพที่ 3 การช้อนทับระหว่างความเป็นเพศ "บรรพชิต" กับเพศรส ที่ปรากฏต่อสาธารณะในพื้นที่สื่อออนไลน์ สาธารณะ ที่ยืนยันความเป็นปัจเจก เพศ แต่ช้อนทับกับวิถีความเชื่อทางศาสนา ? (ที่มา : online : เข้าถึง เมื่อ 12 ธันวาคม 2560, จาก <https://pantip.com/topic/30992098>)

4. ชุดความจริงที่แตกต่าง กับท่าทีที่ควรเป็นทางออกและการแก้ปัญหา

ผู้บริหารคณะสงฆ์ไทย ซึ่งยึดหลักพระธรรมวินัยเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ แต่มีปัญหาในระบบคัดกรองที่อ่อนแอ (อุปชฌาย์) ไม่สามารถคัดกรอง ตรวจสอบ รวมทั้งป้องกัน ชัดเกล้า พัฒนาได้อย่างเป็นระบบ ผ่าน “อุปชฌาย์-อาจารย์-เจ้าอาวาส-การปกครองคณะสงฆ์” การปะทะทางความเชื่อ กรณิเพศ สถานะและเพศรส จึงเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในประเด็นดังกล่าว ทั้งที่กรอบการปฏิบัติ เกณฑ์คัดเลือก ระบบคัดกรอง ชัด วิถีการปฏิบัติมีอยู่ แต่เราละเลย ที่จะดูแล ตรวจสอบ และปล่อยให้เป็นปัญหาของตัวบุคคลนั้น ๆ ไปเมื่อเกิดประเด็นข้อขัดแย้งในแต่ละครั้ง ทั้งที่ระบบในการคัดกรองเป็นหน้าที่ของพระอุปชฌาย์ เจ้าอาวาส (อบรม ชัดเกล้า คัดกรอง และคัดเลือกอีกชั้นหนึ่ง) ซึ่งมีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิง คือ

1. **บัญญัติต้องเป็นบัญญัติ** หมายความว่า หลักการทางพระพุทธศาสนาบัญญัติไว้แล้ว เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ผู้ที่จะเข้ามาบวช ใช้ชีวิตนักรบวชในพระพุทธศาสนา ต้องไม่เป็น "บัณฑิตเกะ" แปลว่า ต้องเป็นบุคคลที่เป็นเพศไม่ภรรยา (วิ.ม. [ไทย] 4/109/173-174, [มหาชนธก, ปันทกวัตตุ]) บางคนอาจจะตั้งคำถามว่าเพศภรรยาเป็นอย่างไร ? ต่อไปอีก เรียกว่าไม่รู้จบ กับคำถามย้อนแย้ง จึงต้องย้อนกลับไปตีตัวต้นบัญญัติว่าอย่างไร "ภิกษุทั้งหลาย อนุสัสมันผู้เป็นบัณฑิตเกะ ไม่พึงให้อุปสมบท ที่อุปสมบทแล้วพึงให้เสีย" (วิ.ม. [ไทย] 4/109/173-174) แปลว่าหลักการที่เป็นตัวบัญญัติ เป็นการให้คุณสมบัติว่าต้องไม่เป็นบัณฑิตเกะ ซึ่งตรงนี้ยังเป็นข้อถกเถียงเมื่อจะต้องเอานิยาม เกณฑ์ทางภาษาศาสตร์ นิรุกติศาสตร์ ซึ่งฝ่ายโต้แย้งก็ไม่ยอมรับมตินี้ จนเป็นที่มาของคำว่า “บัณฑิตเกะตัวอะไรไม่ใช่เกะ” (เทิดศักดิ์ ร่มจำปา, 2543) เป็น

อีกแนวคิดหนึ่งที่ปรากฏในสังคมไทย ในความหมายเพื่อหาคำอธิบายร่วมกับคำในเชิงภาษาศาสตร์ แปลว่า เหมือนกำลังจะบอกว่า "ลา" ไม่ใช่ "ม้า" และ "พ่อ" ไม่ใช่ทั้งม้า และลา เมื่ออธิบายในเชิงภาษาศาสตร์ การให้คำอธิบายแนวคิดบัณฑิตยศาสตร์ก็ย่อมยังไม่มียุทธศาสตร์ เพราะความต่างในทางภาษาศาสตร์คือความต่างในเชิงอักขรวิธี และการตีความ ดังนั้นการตีความตามหลักภาษาศาสตร์ จึงจะไม่สามารถ ที่จะมายืนยันความจริงตามเจตนารมณ์ทางสังคมศาสนาได้ ? เมื่อเกณฑ์เรื่องการตีความยังเป็นข้อถกเถียงให้ไปพิจารณาที่เจตนารมณ์ การบวชในศาสนา ก็แปลว่าพุทธศาสนาโดยเฉพาะมุ่งสงฆ์ป้องกันพฤติกรรมทางเพศ หรือเหตุที่จะนำไปสู่พฤติกรรมกระทำความผิดเพศ หรือผิดทางเพศ ตรงนั้นน่าจะเป็นเจตนารมณ์สูงสุดของบัญญัติข้อนี้ กฎจึงออกมาเพื่อป้องกัน ด้วยการตัดวงจรนั้นเพื่อไม่ให้เกิดขึ้น ด้วยการห้ามบวช บวชแล้วให้สึก ถ้าในทางกลับกัน เรายอมรับให้มี หรือกระทำได้ จะเท่ากับว่าเราละเมิด “หลัก” พร้อมสนับสนุนให้ “สนิม” ที่จะคอยกัดกร่อนหลักการ นับตั้งแต่การยอมรับให้มีแม้จะเป็นรายบุคคล ก็ตาม ก็เท่ากับสนับสนุนและให้เกิดพฤติกรรม “เพศ” ไม่พึงประสงค์ทางศาสนาอย่างนั้นหรือไม่ ?

2.เจตนารมณ์ในองค์ประกอบร่วมต่อบัญญัติ หมายถึง เจตนารมณ์ของพระธรรมวินัยเป็นเป้าหมายหลัก คุณสมบัติเป็นวิธีปฏิบัติตามเป้าหมายหรือเจตนารมณ์ ดังมีพุทธพจน์ที่ว่า “ภิกษุทั้งหลาย อนุปสัมบันผู้เป็นบัณฑิต ไม่พึงให้อุปสมบท ที่อุปสมบทแล้ว พึงให้สึกเสีย” (วิ.ม. [ไทย] 4/109/173-174) แปลความคือต้องย้อนกลับไปเจตนารมณ์การห้าม กล่าวคือ เพื่อรักษาหมู่คณะส่วนใหญ่เป็นการป้องกันเหตุอันไม่พึงประสงค์ที่จะพึงเกิดขึ้นในอนาคตด้วยการสร้างมาตรการป้องกัน คือห้ามบวช หรือบวชก็ให้สึกไปเสีย ซึ่งย่อมจะเป็นเจตนารมณ์ของการบัญญัติพระธรรมวินัย จะอ้างเหตุว่าบัญญัติไม่ตรง จึงไม่ใช่ เมื่อถึงที่สุดต้องย้อนกลับไปดูว่า องค์การสงฆ์เป็นองค์กรที่มีเจตนารมณ์ เป้าหมายเพื่อสิ่งใด ดังนั้นกะเทยเป็นคุณสมบัติของการบวช เมื่อคุณสมบัติไม่ครบ บวชก็ไม่เป็นพระ บวชแล้วต้องให้สึก ดังที่เป็นหลักฐานคือ

“ภิกษุทั้งหลาย เพราะเหตุนี้ เราจะบัญญัติสิกขาบทแก่ภิกษุทั้งหลาย โดยอาศัยอำนาจประโยชน์ 10 ประการ คือ (1) เพื่อความรับว่าดีแห่งสงฆ์ (2) เพื่อความผาสุกแห่งสงฆ์ (3) เพื่อข่มบุคคลผู้เกี้ยวมาก (4) เพื่อความอยู่ผาสุกแห่งเหล่าภิกษุผู้มีศีลดีงาม (5) เพื่อปิดกั้นอาสวะทั้งหลายอันจะบังเกิดในปัจจุบัน (6) เพื่อกำจัดอาสวะทั้งหลายอันจะบังเกิดในอนาคต (7) เพื่อความเลื่อมใสของคนที่ยังไม่เลื่อมใส (8) เพื่อความเลื่อมใสยิ่งขึ้นไปของคนทีเลื่อมใสแล้ว (9) เพื่อความตั้งมั่นแห่งสังฆธรรม (10) เพื่อเอื้อเฟื้อวินัย” (วิ.ม. [ไทย] 1/39/28-29 : เจตนารมณ์ในการบัญญัติในข้อที่ 1,2 ทรงบัญญัติเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมคือสงฆ์ ข้อ 3,4 ทรงบัญญัติเพื่อประโยชน์แก่บุคคล ข้อ 5,6 ทรงบัญญัติเพื่อประโยชน์แก่ความบริสุทธิ์หรือแก่ชีวิต ข้อ 7,8 ทรงบัญญัติเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ข้อ 9,10 ทรงบัญญัติเพื่อประโยชน์แก่พระศาสนา)

3. คุณสมบัติ ถูกกำหนดออกมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก หมายถึง บัณฑิตยศาสตร์ หากเอาตามพจนานุกรม ก็ให้หมายเอากะเทย เป็นบุคคลห้ามบวช [ตาราง :1] แปลว่า เป็นบุคคลที่คุณสมบัติไม่ครบ หรือขาดคุณสมบัติในการเป็นนักบวชในพระพุทธศาสนา ส่วนนักสิทธิศาสตร์ด้านความหลากหลายทางเพศ อาจจะใช้ข้ออ้าง ตีความ ซึ่งมองเป็นเพียงทัศนคติหนึ่ง หรือมิติหนึ่งเท่านั้น เพราะการตีความเกิดขึ้นภายใต้เกณฑ์ทางด้านนิติศาสตร์ หรือภาษาที่ผ่านการให้ความหมายเท่านั้น เพราะเจตนาจริง ๆ คือพระธรรมวินัย

บัญญัติไว้เพื่อป้องกัน ความเสื่อมอันจะเกิดจากความหลากหลายทางเพศ อันเป็นสาเหตุที่เกินกว่าจะป้องกัน หรือควบคุมได้ในระยะยาว เมื่อบุคคลเหล่านี้เข้ามาอยู่กลางวงแห่งเงื่อนไขของความเปราะบาง ดั่งนั้นกะเทยจึง ห้ามบวช บวชก็ไม่ใช่พระ แปลว่าคุณสมบัติขาดไม่ครบ บวชอย่างไรก็ไม่สมบูรณ์ หรือแปลให้ง่ายอีกหน่อย กฎแห่งคุณสมบัตินี้สร้างเพื่อเกณฑ์เฉพาะในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ “หมู่คณะ” เช่น กฎแห่งคุณสมบัติบอก ต้องเป็นทอง แต่ไปเอาเงินมาผสม ก็เป็นได้แค่ทองสำริดไม่ใช่ทอง เป็นต้น ดั่งนั้นกฎแห่งเงื่อนไข มี เจตนารมณ์และเป้าหมายเพื่อการป้องกันระยะยาว จะมาอ้างถึงความตั้งใจเฉพาะตอนตั้งใจ หรือจะมาอ้าง ความดีในเชิงปัจเจก เพื่อลดทอนคุณค่าแห่งหลักการกลาง หมายถึง อาจมีกะเทยสักคนในหนึ่งพันคน อยาก บวช ด้วยเจตนาดี แต่ไปลดทอนหลักการ ว่ากะเทยไม่ใช่บัณฑิตเท่าที่บัญญัติไว้ หรือแปลง่าย ๆ ก็คือ บัณฑิตก็คืออะไรไม่รู้ แต่ที่รู้คือกะเทยไม่ใช่บัณฑิตเท่าที่ แปลว่าลดทอนคุณค่าแห่งบัญญัติให้ไปสนองความพึง ใจเฉพาะ โดยใช้หลักนิรุกติศาสตร์มาให้คำอธิบาย ก็แปลว่า เรากำลังทำลายเจตนารมณ์แห่งหลักการที่มี เป้าหมายเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ หรือคณะสงฆ์ในภาพรวม เพียงเพราะความเป็นปัจเจกเฉพาะต่อ เพศที่เขาเป็น ดำรงอยู่ ชื่นชอบ และต้องการ ซึ่งเกณฑ์พิจารณาร่วมในประเด็นนี้ คือ เรา [ผู้ปฏิบัติตาม หลักธรรม-วินัย] เชื่อหลักการ ความดี นิพพาน เป็นอุดมสุขทางพระพุทธศาสนา กลับกันเรากลับเลือกที่จะไม่ เชื่อเจตจำนงแห่งการคัดเลือก หรือการคัดเลือกตามเกณฑ์แห่งคุณสมบัติอันเป็นบัญญัติที่พระพุทธเจ้าบัญญัติ ไว้ ?

ประเภทบัณฑิต	ลักษณะตามวินัย	เกณฑ์ดีความ	เกณฑ์โต้แย้ง	บทสรุป
1. อาสิตตบัณฑิต	คนที่ดับความใคร่เร่าร้อน (เพราะกาม) ของตนโดยการใช้ ปากอมองคชาตของผู้อื่นแล้ว ให้น้ำอสุจิรดตัวเอง	เป็นพฤติกรรม รสนิยมทางเพศ ชนิดหนึ่ง ที่มีในอดีต	กะเทยไม่ได้ใช้วิธีการนี้ ในการแสดงออกต่อ พฤติกรรมทางเพศ	โต้แย้ง
เกณฑ์: บวชได้ [อรรถกถา : กุรุนที]				
2. อสุยบัณฑิต	คนที่เมื่อเห็นผู้อื่นประพฤติล่วง เพศกัน เกิดความริษยาขึ้น ความเร่าร้อนจึงระงับไป	เป็นพฤติกรรม รสนิยมทางเพศ ชนิดหนึ่ง	ดูหนังโป๊ของผู้ชายก็ จัดเป็นบัณฑิตตาม เกณฑ์นี้ผู้ชายทั้ง ประเทศจะไม่สามารถ บวชได้	โต้แย้ง
เกณฑ์: บวชได้ [อรรถกถา : กุรุนที]				
3. ปักขบัณฑิต	คนที่เป็บัณฑิตในเวลา ข้างแรมด้วยอานาภาพอกุศล วิบาก แต่ในเวลาข้างขึ้นความ เร่าร้อนย่อมระงับไป	เกณฑ์การ พิจารณา	บัณฑิตก็คืออะไร ?	โต้แย้ง
เกณฑ์: บวชได้/ไม่ได้ [คราวปกติ]				
4. โอปิกกมิก บัณฑิต	คนที่ถูกต้องคชาต	ขันที/ถูกตอน/	บัณฑิตก็คืออะไร ?	โต้แย้ง
เกณฑ์: บวชไม่ได้				
5. นปุงสกบัณฑิต	คนที่เป็บัณฑิตโดยกำเนิด /กะเทยแท้ /คนสองเพศ		บัณฑิตก็คืออะไร ?	โต้แย้ง
เกณฑ์: บวชไม่ได้				

ตาราง 1 : เปรียบเทียบเกณฑ์การพิจารณาการบวชตามพระธรรมวินัย

4. **เมื่อรู้ว่า "พลาด" ต้องแก้ไข** หมายถึง เมื่อคุณสมบัตินี้ไม่ถึง บวชเป็นพระแล้ว พิจารณาตรวจสอบแล้วบกพร่อง ก็ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ ให้สึก หรือจัดการ หรือแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น หรือเอาออกไปจากวงการพระพุทธศาสนาเราไม่ใช่ตั้งต้นเอาไว้ หรือตั้งนั้นให้อยู่เพื่อเห็นแก่หน้า โดยไม่จัดการอะไร หรือบุคคลนั้นบวชมานาน อวยกันไป จนกลายเป็นว่าสังคัมรับได้ สังคัมยอมรับ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องยอมรับความจริงว่าหลักการมีไว้อย่างนี้ การรักษาหลักการเป็นเรื่องสำคัญ และในเวลาเดียวกันหลักการต้องสำคัญกว่าตัวบุคคล การบวชโดยผิดหลักการเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง การแก้ไข ป้องกัน จึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ การให้สึกเป็นวิธีการตาม **"พระธรรมวินัย"** ดังนั้นเจ้าคณะผู้ปกครองจึงต้องทำหน้าที่กวดขัน และยึดเกณฑ์ตามพระธรรมวินัยเป็นสำคัญ ไม่ใช่เป็นลูกศิษย์ คนใกล้ชิด และเป็นผู้สมประโยชน์ในเชิงยศศักดิ์ และผลประโยชน์ทางเพศของการเป็นของคนกลุ่มนี้ด้วย

5. **บุคคลที่เกี่ยวข้องควรเป็นผู้รับผิดชอบร่วม** หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นของคณะสงฆ์ไทยปัจจุบันพอพระณระกะเทย ถูกตรวจสอบ ถูกแก้ไข ด้วยสื่อ ทำให้กลายเป็นว่า ผู้เป็นพระกะเทยต้องรับผิดชอบตัวเอง กลายเป็นความผิดเชิงปัจเจกไป ด้วยการออกมาบอกว่าตัวเองสึกไปแล้ว หรือไม่ก็ถูกล่า ตรวจสอบ ดุจการล่าแม่มด แต่บุคคลที่คัดเลือก เช่น อุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้าอาวาส เป็นต้น (**ไผท นาควัชร, 2547**; พระมหาเกรียงไกร เกริกชัยวัน, 2554) ที่นำเข้ามาห่มคณะ ไม่ต้องรับผิดชอบแต่ประการใด ทำนองเฉย เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่มีการตรวจสอบ คัดกรองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง แล้วนำไปสู่การแก้ไข หรือป้องกันอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งชี้แจงว่าเกิดอะไรขึ้นในนามอุปัชฌาย์ ในนามเจ้าอาวาส ในนามผู้ปกครองระดับต่ำจนกระทั่งถึงสูง เพื่อนำไปสู่การแก้ไข ในฐานะที่เป็นมาตรการป้องกัน องค์กรและพระธรรมวินัย แปลว่าอุปัชฌาย์บวชผิด กระทำผิดต้องลงโทษ คัดโทษ ทัณฑ์บน เป็นต้น ต้องมีใช้สมยอม หรือข้ามผ่านโดยไม่มี การดำเนินการใด จนกลายเป็นความล้มเหลวเชิงระบบ ควรออกกฎ สร้างเกณฑ์ ให้มีความรัดกุมสอดคล้องกับกระบวนการทางพระธรรมวินัยมากขึ้น อันอาจรวมไปถึงการการแยกเป็นหมู่คณะใหม่ เป็นต้น (**พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), 2554 : 408-409.**)

5.สรุปเพศสภาพและเพศของพระเถระไทยใน Facebook

พระพุทธศาสนามีได้ละเมียดคัดค้านความเป็นมนุษย์ กลับกันพุทธศาสนามีหลักการเรื่องเสรีภาพ ผ่านแนวคิด **"เจตจำนง-สภาวะธรรม-การเข้าถึง"** ทางจิตวิญญาณ การพัฒนาตนเอง "ปัญญา" และการใช้ศักยภาพตนเองในการพัฒนา (อนาคต) อันเป็นฐานสนับสนุนให้ชาวพุทธได้เข้าถึงอิสรภาพทางจิตวิญญาณได้ โดยไม่ได้จำกัดต่อความเป็นเพศ (พระมหาคอหลย ยโสธโร (บุตรตะเคียน), 2549) แต่เงื่อนไขสำคัญในเชิงสังคม คือการ กำหนดคุณสมบัติเฉพาะ ของผู้ที่จะเป็นนักบวช หรือเพศ บรรพชิต ด้วยเพศเฉพาะ ที่ไม่ใช่เพศทางเลือก ด้วยหลักคิด ชุดคำอธิบาย ในความเป็น **"เพศ"** ไว้ 2 เพศเท่านั้น คือ "ชาย-หญิง" พร้อมกำหนดเพศทางเลือกไว้ด้วยเงื่อนไขสถานะอื่น ที่ไม่ใช่เพศนักบวช ดังนั้นเมื่อเกิดการสื่อสารผ่าน

สื่อออนไลน์ ด้วยภาพลักษณ์เพศทางเลือก “เพศรส” ที่ทับซ้อนอยู่กับเพศบรรพชิตหรือนักบวช ซึ่งมีหลักการ “ห้าม” ไว้ชัดเจน จึงเกิดคำถามถึงความเหมาะสม ความเป็นไปได้รวมถึงกฎเกณฑ์ทางสังคมต่อการป้องกัน และควบคุมดังปรากฏเป็นประเด็นทางสื่อ นานาชนิดและการออกกฎหมายห้ามซ้อนขึ้นมาตามประกาศของคณะ สงฆ์ตั้งแต่ระบบเจ้าคณะหนไปจนถึงพระสังฆาธิการระดับปกครองด้วยเช่นกัน

ใน Facebook เมื่อตามสังเกตการณ์ของแต่ละคน ซึ่งจะเป็นคนกลุ่มเดียวกัน ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่ รู้จักกัน และมีรสนิยมในเรื่องเพศรสคล้ายกัน ก็สนับสนุนอวย และเห็นดีงาม ส่วนกลุ่มที่พยายามยึดเกณฑ์ ตามหลัก ก็ยังคงตั้งคำถามถึงความเหมาะสม ถูกต้อง ด้วยเหตุผล โดยยึดประโยชน์หลักพระธรรมวินัย และส่วนรวมเป็นสำคัญ?

เกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับเพศสภาพของนักบวช กับเพศรสที่ชื่นชอบ ยังไม่มีบทสรุปในเชิง ประจักษ์ด้วยเหตุผลเป็นการสำรวจทัศนคติและท่าทีผ่าน Facebook เท่านั้น แต่นัยหนึ่งก็มีองคาพยพภาค ต่อจากประกาศของเจ้าคณะใหญ่ 8/2560 คือการกระทำประหนึ่งล้อมปราบโดยหน่วยงานภาคต่อดังมี ภาพข่าทางสื่อออนไลน์ที่ว่า “กวาดล้างครั้งใหญ่!! พระตุ๊ด-เกย์ บวชไม่ได้ รู้เมื่อไหร่ก็ควรจับสึก ...ล่ำกว่า 100 รายชื่อพระ เณร พฤติกรรมน่ารังเกียจ แปรเป็นอนผ้าเหลือง” (Online ,เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2560 จาก <http://www.tnews.co.th/contents/390457>) ประหนึ่งเป็นการล้อมปราบ หรือล่าแม่มดของ ภาครัฐอันเนื่องด้วยคำสั่งดังกล่าว หากนำแนวคิดทางพระพุทธศาสนากับทัศนคติหลวงปู่ดุลย์ อตุโล (พระ ราชวุฒาจารย์) ที่กล่าวไว้ว่า "...ภิกษุเรา ถ้าปลุกความยินดีในเพศภาวะของตนได้ แล้ว ก็จะมีแต่ ความสุข เยือกเย็น ถ้าตัวเองอยู่ในเพศภิกษุแต่กลับไปยินดีในเพศอื่น ภาวะอื่น ความทุกข์จะทับถมอยู่ ร่ำไป หยุดกระหาย หยุดแสวงหาได้ นั่นคือภิกษุภาวะโดยแท้ ความเป็นพระนั้น ยิ่งจน ยิ่งมีความสุข.." มา เป็นบทสรุปยืนยันหลักการ จะพอเห็นเค้าลางว่าควรมีท่าทีอย่างไร ? เพื่อยืนยันว่าการสมานที่ เหมาะสม ควรเป็นอย่างไร อย่าเชื่อบางเรื่อง และเลือกที่จะไม่เชื่อบางเรื่อง สิ่งใดตัวเองได้ประโยชน์เลือกที่จะเชื่อ สิ่งใด ที่ตัวเองเสียประโยชน์เลือกที่จะไม่เชื่อ เท่ากับว่าเชื่อพระพุทธเจ้าและสมานหลักการแนวปฏิบัติ “บวช” ตามหลักการพระพุทธศาสนา แต่เลือกที่จะสมาน “เพศ” ที่ไม่ได้เป็นไปเพื่อเกื้อหนุนต่อการปฏิบัติไปสู่ เจตนารมณ์ทางศาสนา ก็เท่ากับโต้แย้งขัดแย้งกับพระพุทธเจ้าหรือไม่ได้ปฏิบัติตามหลักการทาง พระพุทธศาสนา

เอกสารอ้างอิง

กวาดล้างครั้งใหญ่!! พระตุ๊ด-เกย์ บวชไม่ได้ รู้เมื่อไหร่ก็ควรจับสึก ...ล่ำกว่า100 รายชื่อพระ เณร

พฤติกรรมน่ารังเกียจ แปรเป็นอนผ้าเหลือง”.Online ,เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2560

จาก <http://www.tnews.co.th/contents/390457>.

กระแส เณรตุ๊ด เณรเกย์เยอะเนาะ ไม่น่าจะให้บวชเลยว่าปะ, Online สืบค้นเมื่อ 13/10/2558, จาก URL:

<http://pantip.com/topic/30992098>, .

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2557). สาธารณะ รัฐ เช็กส์ : คุณมเครือ/ย้อนแย้ง/ไม่นิ่ง, *วารสารเพศวิน*

ศึกษา. 3 (1) : 3-12.

- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2555). การศึกษาเกย์ในสังคมไทย : 5 ทศวรรษของการสร้างความรู้, วารสารเพศวิถีศึกษา. 2 (1) : 141-180.
- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2559). เพศและความเป็นชายในพุทธศาสนา กับการควบคุมมิชซู สามเณร และ บัณฑิต, วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 12 (1) : 3-25.
- ปณิธิ บรรวณ. (2557). เพศภาวะ เพศวิถีพัฒนาธรรม : Gender, Sexuality and Multiculturalism, วารสารเพศวิถีศึกษา. 3 (1) : 23-49.
- ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ (2554). คนข้ามเพศ : ตัวตน วัฒนธรรมย่อย และพื้นที่ทางสังคม. วารสารดำรงวิชาการ. 10 (1) : 101-124.
- ไพฑูริ นาควัชร. (2547). “บทบาทและหน้าที่ของพระอุปัชฌาย์ในคณะสงฆ์ไทย”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา). คณะศิลปศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). *ตอบ ดร.มาร์ติน : พุทธวินัย ถึงภิกษุณี*. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิพุทธธรรม, 2554.
- พระมหาเกรียงไกร เกริกชัยวัน. (2554). “กระบวนการคัดเลือกและวิธีการฝึกอบรมพระอุปัชฌาย์ของคณะสงฆ์ไทย”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาปรัชญา), คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พระมหาอดุลย ยโสธโร (บุตรตะเคียน). (2559). การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องบัณฑิตเอกกับการบรรลุนิพพาน. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาพระพุทธศาสนา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระระพี พุทธิสาร (ด้วงลอย). (2554). “บัณฑิตเอกในคัมภีร์เถรวาท : กรณีศึกษาปัญหาการบวชในสังคมไทย”, สารนิพนธ์ดุสิตบัณฑิต (พระพุทธศาสนา), บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์, (2555). บทความเสรีภาพเพศวิถีในสังคมไทยเพศกับการเมืองที่เปลี่ยนไป, วารสารเพศวิถีศึกษา. 2 (1) : 13-24.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2560). *สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศสถานะ การแสดงออกและลักษณะทางเพศในประเทศไทย*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เทอดศักดิ์ รัมจำปา, (2543). “วาทกรรมเกี่ยวกับเกย์ในสังคมไทย พ.ศ. 2508-2542”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, คณะอักษรศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรื่องของพระตู่ต ใน วุดดีเกิดมาคุย”, Online สืบค้นเมื่อ 13/10/2558 จาก URL:
<http://pantip.com/topic/31743744>

‘สมเด็จพระวันรัต-สมเด็จพระพุฒาจารย์’ ออกคำสั่งให้พระสังฆาธิการตรวจสอบพฤติกรรม-ลงโทษ
พระภิกษุสามเณรประพฤติผิดอาจารย์, Online สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2560 จาก
<https://www.matichon.co.th/news/682184>

Facebook Fuck ghost=เอาเรื่องราวน่ารักๆ ของเณรทั้งสองมาฝาก , สืบค้นเมื่อ 27 ตุลาคม
2558. จาก URL: <https://www.facebook.com/FakGhost?fref=ts>

Jackson, P. A. (1999). Queer Bangkok after the Millennium: Beyond Twentieth-Century
Paradigms. In Queer Bangkok: 21st Century Markets, Media, and Rights. Jackson,
P., Ed. Chiang Mai: Silkworm Books.